

[Bernhard Baunsgaard.]

det var teknisk overordentlig vanskeligt at komme med forslag, der giver ret og skel til alle sider. Hvis der er en eller anden borger i dette land, der efter disse udtalelser fra finansministeren får den tanke, at der er en hel del tilfældighed i vort skattelovgivningsarbejde, sådan som det i øjeblikket foregår, ved jeg ikke, hvordan jeg skal bestride hans påstand.

Lütken: Tonen måtte jo blive noget skarpere ved behandlingen af dette lovforslag end den, vi hørte under behandlingen af det forrige lovforslag om kildeskatten. Når vi erindrer os den agitation mod skærpselsen af kapitalvindingsskatten, som vi oplevede fra venstre og konservative, da den blev gennemført, kan vi nok tænke os, hvad formålet med at fremkomme med lovforslaget nu er. Det er at give den agitation en saltvandsindsprøjtning. Det er for at benytte det meget demagogiske slagord „beskatning af brandtomten“. Det brugte man meget flittigt landet over i de borgerlige aviser og andre steder, i skatteborgerblade o. lign., og det er nok sådan, at det vil man gerne have sat lidt liv i igen. Det, man er modstander af, er i realiteten hele denne form for lovgivning. Man er modstander af, at der sker beskatning af kapitalgevinster, af arbejdsfrie indkomster. Men vi kan altså ikke tjene de partier, der ikke vil gå med til beskatning af de arbejdsfrie indtægter.

Jeg kan i øvrigt fuldt ud tilslutte mig den redegørelse, finansministeren har givet om det historiske forløb af udvalgsbehandlingen sidste år, og jeg tror helt på, at finansministeren vil komme tilbage til denne sag. Det fremgår jo af, hvad der allerede er sagt, at finansministeren har sat skattedepartementet i arbejde med at finde en eller anden løsning på problemet om brandsituationen og skadessituationen. Det er klart, at det kan være vanskeligt nok. Det viser sig også, at lovforslaget her næppe heller er sådan, at man selv ønsker det gennemført uden ændringer. Jeg tror, det er rigtigst, at denne sag også bliver behandlet rimeligt afslappet og at vi finder frem til en løsning, der er teknisk rimelig under hensyn til de formål, denne lovgivning tjener. Vi vil følge disse

retningslinjer i skatteudvalget, hvor sagen jo kommer til behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged): Jeg takker den højtærede finansminister for den velvilje, han gav udtryk for med hensyn til branderstatning. Der var ikke så meget at takke for med hensyn til ekspropriationerne.

Jeg vil gerne med det samme præcisere, at når udvalget i betænkningen gav udtryk for vedrørende branderstatninger, at afskrivningsreglerne skulle tages op til ny drøftelse, var det en nærmest stiltiende opfattelse — ja, den var vel ikke engang stiltiende, for det var den almindelige drøftelse — at hvis der kom forlodsafskrivninger ind i billedet, ville mulighederne for, at der ikke skulle ske beskatning i brandtilfælde, være til stede. Ministeren har vel i årevis syntes, at i nogle af de tilfælde var afskrivningsreglerne for gunstige. Jeg ved, at ministeren og en del af hans partifæller har givet udtryk for, at når der blev handlet med en ejendom, begyndte den nye ejer at afskrive fra handelssummen, mens den gamle ejer også havde afskrevet fra en sum. Det har, har jeg forstået, i socialdemokratiske kredse været et irritationsmoment. Derfor tror jeg, det er rigtigst, når finansministeren i disse tilfælde ligesom åbnede muligheder for forhandling. Brand og ekspropriation er jo tvangstilfælde, og det er derfor, vi tager det op; det er ikke nogen ønskesituation i al almindelighed. Det er noget, som man kommer ind i uden egen vilje, og det hører ikke med i ens økonomiske dispositioner. Det er derfor, vi ønsker, at begge dele skal være skattefri. Hvor en borger går ind i en disposition, som han selv er herre over, må han tage konsekvenserne af gældende love. Men her må han også tage konsekvenserne, når han kommer i en helt uholdbar økonomisk situation, og det kan ikke være rimeligt.

Jeg håber, finansministeren vil medvirke til, at når der efter brand foretages afskrivninger, skal der ikke betales kapitalvindingsskat. Jeg tror for øvrigt, vi har diskuteret problemet alt for løst; alt for få konsekvenser er blevet drøftet i udvalget. Det var, som om man stirrede på landbrugsejendomme i al almindelighed. Men nu har hr.